EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.2.2014
COM(2014) 98 final

2005/0214 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om minimikrav för ökad rörlighet för arbetstagare genom förbättrade villkor för intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter
2005/0214 (COD)

2005/0214 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om minimikrav för ökad rörlighet för arbetstagare genom förbättrade villkor för intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter
2005/0214 (COD)

1. BAKGRUND

Överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument KOM(2005) 507 slutlig – 2005/0214 COD):	20.10.2005
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: (CESE 589/2006 fin)	20.4.2006
Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen: (Betänkande av Ria Oomen-Ruijten – 52007AP0269)	20.6.2007
Överlämnande av det ändrade förslaget: (dokument KOM(2007) 603 slutlig – COD oförändrat)	9.10.2007
Antagande av rådets ståndpunkt:	17.2.2014

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Eftersom befolkningen blir allt äldre och de offentliga finansernas hållbarhet måste bevaras förväntas det att tjänstepensionssystemen kommer att fylla en viktigare funktion för att trygga tillräckliga pensionsinkomster.

Det är därför viktigt att se till att reglerna för dessa system inte hindrar den fria rörligheten för arbetstagare mellan medlemsstaterna eller rörligheten inom en och samma medlemsstat, så att flyttande arbetstagares möjligheter att tjäna in och bibehålla tillräckliga pensionsrättigheter under sitt yrkesliv inte försämras. Om detta inte görs kommer också flexibiliteten och effektiviteten på arbetsmarknaden att minska. Det är många faktorer som påverkar individens flyttbenägenhet, men risken att gå miste om kompletterande pensionsrättigheter kan påverka individens beslut att byta jobb.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

Rådets ståndpunkt avviker från kommissionens förslag i två huvudsakliga aspekter. Den ena avser tillämpningsområdet för direktivet, som rådet vill inskränka till gränsöverskridande rörlighet. Kommissionen hade föreslagit att alla arbetstagare som byter arbete bör omfattas av direktivet, oavsett om de byter jobb inom ett och samma land eller flyttar till ett annat land. Detta var främst av praktiska skäl, eftersom det inte stod klart hur de olika systemen i

praktiken kunde tillämpa olika regler för människor som byter till ett jobb i ett annat land och för dem som byter jobb i samma land. Rådet framhöll att artikel 46 EUF-fördraget inte kunde användas som rättslig grund för att skydda personer som byter jobb i ett och samma land och utformade därför en metod för att särskilja gränsöverskridande rörlighet från rörlighet inom landet, som ska förbli medlemsstaternas ansvar. Kommissionen kan godta denna ståndpunkt, men uppmanar medlemsstaterna att tillämpa bestämmelserna i direktivet även på arbetstagare som byter jobb inom ett och samma land. De flesta medlemsstaterna har redan uppgett att de tänker tillämpa direktivet på ett enhetligt sätt på alla som byter arbete.

Den andra väsentliga ändringen av kommissionens förslag gäller villkoren för intjänande av tjänstepensionsrättigheter. Kommissionen hade föreslagit att intjänandet av tjänstepensionsrättigheter inte får vara föremål för någon längre karenstid (innan en arbetstagare kan anslutas till pensionssystemet) än ett år och att förvärvandetiden (hur länge en person måste ha varit ansluten till ett system för att rättigheterna inte ska förverkas om anställningen upphör i ett tidigt skede) inte heller får vara längre än ett år. Rådet ansåg att karens- och förvärvandetiden tillsammans inte får vara längre än tre år. Samtidigt valde rådet en fördelaktigare bestämmelse om den högsta tillåtna lägsta ålder för intjänande av en förvärvad pensionsrättighet. I stället för 25 år ska minimiåldern inte överstiga 21 år. Rådets ståndpunkt motsvarar inte kommissionens förslag om karens- och förvärvandetidens totala längd, men är ändå en förbättring med avseende på minimiåldern. Kommissionen kan därför godta rådets ståndpunkt.

4. SLUTSATS

Kommissionen anser därför att den kan bifalla rådets ståndpunkt så att Europaparlamentet kan anta den slutliga texten vid andra behandlingen före den nuvarande mandatperiodens slut.